

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Кзз 451/2017
29.06.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића и Милунке Цветковић, чланова већа, са саветником Марином Радосављевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешко дело против опште сигурности из члана 288. став 3. у вези са чланом 278. став 4. у вези са ставом 1. истог члана Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца КТЗ 299/17 од 12.05.2017. године, поднетом против правноснажне пресуде Основног суда у Сомбору 4К 22/10 од 17.03.2010. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж I 3526/10 од 07.09.2010. године, у седници већа одржаној 29.06.2017. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз 299/17 од 12.05.2017. године као основан, па се преиначују правноснажне пресуде Основног суда у Сомбору 4К 22/10 од 17.03.2010. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж I 3526/10 од 07.09.2010. године, тако што Врховни касациони суд на основу члана 422. тачка 2) ЗКП, према окривљеном АА,

ОДБИЈА ОПТУЖБУ

Да је дана 08.12.2004. године у вечерњим часовима у ..., у дворишту своје куће лоциране својим предњим делом у улици ..., а која се простире својим двориштем и задњим делом и у улици ..., способан да схвати значај свога дела и да управља својим поступцима, свог пса расе „немачки овчар“ којег је држао у дворишту куће за обезбеђење исте, оставио без надзора, на начин да исти пас није био везан нити је тада био смештен у затворен простор, а у ситуацији када је са задње стране дворишта куће улична капија била остављена отворена, тако да је пас несметано могао изаћи из дворишта на улицу ..., окривљени иако свестан да таквом општеопасном радњом може изазвати опасност за тело људи, олако држећи да до тога неће доћи, услед чега је у тренутку пролаза улицом ... оштећеног ББ и оштећеног ВВ око 20,00 часова, обојица из ..., пас власништво окривљеног, приметивши оштећене као пролазнике, изашао кроз отворену капију на наведену улицу и напао првооштећеног ББ, скочивши на истог и угризавши га више пута у предео леве ноге, а потом и десне ноге и леве руке, наневши му том приликом тешке телесне повреде у виду угризне ране у пределу леве надколнице дужине 5 цм, неправилних ивица, угризне ране у пределу леве подлактице дужине

4 цм, раздеротине малог прста са отвореним међучланачним зглобом, одваљивања трећег чланка малог прста леве шаке, угризне ране у пределу дебелог мяса и натколеница обе ноге са траговима зуба, те површинске ерозије коже на оба колена, а затим је пас напао и оштећеног ВВ, покидавши му зубима том приликом јакну коју је том приликом држао у руци, те га покушао угристи за леву ногу захвативши му зубима леву ногу панталона, наневши му лаке телесне повреде у виду огреботине потколенице леве ноге, да би потом се по позиву – звиждуку које је давало НН лице из дворишта куће окривљеног, пас вратио у исто двориште, а окривљени је био свестан могућности наступања наведених тешких телесних повреда као проистекле теже последице код оштећеног ББ, али је олако држао да таква последица неће наступити, а окривљени је био свестан да је овако његово дело забрањено,

- чиме би извршио кривично дело тешко дело против опште сигурности из члана 288. став 3 у вези са чланом 278. став 4. у вези са ставом 1. истог члана Кривичног законика.

Трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Сомбору 4К 22/10 од 17.03.2010. године окривљени АА је оглашен кривим због извршења кривичног дела тешко дело против опште сигурности из члана 288. став 3. у вези са чланом 278. став 4. у вези са ставом 1. истог члана КЗ, за које је осуђен на новчану казну у износу 100.000,00 динара, коју је дужан платити у року од једног месеца од дана правноснажности наведене пресуде, те је одређено да уколико окривљени новчану казну не плати у остављеном року, иста ће се заменити казном затвора, тако што ће се окривљеном за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан затвора. Пресудом је одређено да се у новчану казну урачунава време које је окривљени провео у притвору од 16.09.2009. до 25.09.2009. године, тако што се један дан притвора замењује са 1.000,00 динара новчане казне. Окривљени је обавезан да накнади трошкове кривичног поступка у износу од 8.500,00 динара, и да плати судски паушал у износу од 5.000,00 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности наведене пресуде, под претњом принудног извршења. Оштећени су за остваривање имовинскоправног захтева упућени на парницу.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж I 3526/10 од 07.09.2010. године, одбијене су као неосноване жалба Основног јавног тужиоца у Сомбору и жалбе бранилаца окривљеног АА, а пресуда Основног суда у Сомбору 4К 22/10 од 17.03.2010. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, Републички јавни тужилац је поднео захтев за заштиту законитости Ктз 299/17 од 12.05.2017. године, због повреде закона из члана 438 . став 1. тачка 1) у вези члана 4. став 1. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, укине побијане правноснажне пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоцима окривљеног АА, адвокату Миодрагу Секулићу и адвокату Лидији Џеврњи Веро Николић, па је у седници већа коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и бранилаца окривљеног, сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

Основано Републички јавни тужилац у захтеву за заштиту законитости Ктз 299/17 од 12.05.2017. године, указује да је доношењем побијених пресуда учињена повреда закона из члана 438. став. 1 тачка 1) Законика о кривичном поступку, јер постоји околност (правноснажно пресуђена ствар) која трајно искључује кривично гоњење окривљеног за наведено кривично дело.

Наиме, из списка предмета произилази да је решењем тада Општинског органа за прекршаје у Сомбору Уп 8664/04 од 31.05.2006. године (правноснажно 08.09.2006. године), окривљени АА оглашен одговорним због прекршаја из члана 17. став 1. Закона о јавном реду и миру, за који је кажњен новчаном казном у износу од 500,00 динара.

На тражење овог суда, Прекршајни суд у Сомбору је обавестио Врховни касациони суд да није у могућности да достави тражени спис Општинског органа за прекршаје у Сомбору Уп 8664/04 из разлога што спис наведеног предмета физички не постоји, јер је изручен из архиве у складу са роковима за чување архивираних предмета прописаних судским пословником. Међутим, из захтева за покретање прекршајног поступка против АА, због прекршаја из члана 17. став 1. Закона о јавном реду и миру, а који се налази у списима предмета, и то према чињеничном опису наведеног захтева, произилази да је прекршај учињен на тај начин што је окривљени АА дана 08.12.2004. године у 20,10 часова у ... нарушио јавни ред и мир, односно угрозио сигурност грађана, јер је без надзора држао опасне животиње, наиме АА је своја два пса расе „немачки овчар“ држао без надзора, тако да су пси изашли на улицу са задње стране дворишта куће и то у улици ..., јер је капија била отворена, а улицом су пролазили ББ и ВВ, тако да је један пас напао ББ и истог угризао за леву руку у пределу шаке и мишића изнад лакта, ББ је због угриза пса затражио лекарску помоћ у Хитној хируршкој служби у Сомбору, о чему је издат извештај лекара специјалисте, приложен уз захтев.

Пресудом Основног суда у Сомбору 4К 22/10 од 17.03.2010. године, окривљени АА је оглашен кривим због извршења кривичног дела тешко дело против опште сигурности из члана 288. став 3. у вези са чланом 278. став 4. у вези са ставом 1. истог члана КЗ, за које дело је осуђен на новчану казну у износу на 100.000,00 динара, коју је дужан платити у року од једног месеца од дана правноснажности наведене пресуде. Ова пресуда је постала правноснажна доношењем пресуде Апелационог суда у Новом Саду КжI 3526/10 од 07.09.2010. године, којом су одбијене као неосноване жалба Основног јавног тужиоца у Сомбору и жалбе бранилаца окривљеног АА, а првостепена пресуда потврђена.

Из описа радњи кривичног дела тешко дело против опште сигурности из члана 288. став 3. у вези са чланом 278. став 4. у вези са ставом 1. истог члана КЗ, због којег је окривљени АА правноснажном пресудом оглашен кривим, произилази да чињенични опис предметног кривичног дела одговара чињеничном опису прекршаја из члана 17. став 1 Закона о јавном реду и миру, описаном у захтеву за покретање прекршајног поступка против АА, тј. описаном у решењу тада Општинског органа за прекршаје у Сомбору Уп 8664/04 од 31.05.2006. године (правноснажно 08.09.2006. године), обзиром да се догађај описан у захтеву за покретање прекршајног поступка, (односно у прекршајном решењу) и догађај описан у правноснажној пресуди догодио истог дана 08.12.2004. године, у вечерњим часовима, у истом месту – у ..., при чему се догађај односи на исте радње окривљеног АА, према истом оштећеном ББ, а које су описане и у изреци правноснажне пресуде и у изреци решења тада Општинског органа за прекршаје у Сомбору.

Чињенице које су обухваћене изреком прекршајног решења, у суштини су битно исте у односу на чињенице које су обухваћене изреком правноснажне пресуде у кривичном поступку којом је окривљени АА оглашен кривим, након што је решење тада Општинског органа за прекршаје, којим је окривљени оглашен одговорним због прекршаја из члана 17. став 1. Закона о јавном реду и миру и кажњен новчаном казном у износу од 500,00 динара, постало правноснажно.

Имајући у виду да се чињенични опис прекршаја односи на истог окривљеног, на исти животни догађај који се десио у исто време, на истом месту и истоветним радњама окривљеног, то је по оцени овога суда, у конкретном случају побијаним пресудама учињена повреда кривичног закона из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП у вези члана 4. ЗКП, а што се основано истиче у захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз 299/17 од 12.05.2017. године.

При томе, околност да опис прекршаја из члана 17. став 1. Закона о јавном реду и миру не садржи опис лаке телесне повреде коју је критичном приликом задобио оштећени ВВ, као једну од последица радње окривљеног која је описана у изреци правноснажне пресуде, у конкретном случају није од утицаја и суштински не мења истоветан чињенични опис догађаја у оба поступка, обзиром да наношење телесних повреда није битан елемент прекршаја, али је свакако описана последица била позната суду непосредно након догађаја.

Одредбом члана 4. став 1. ЗКП прописано је да нико не може да буде гоњен и кажњен за кривично дело за које је правноснажном пресудом ослобођен или осуђен, или је за то дело поступак против њега правноснажно обустављен или је оптужба правноснажно одбијена.

Правна сигурност у казненом праву гарантована је и Уставом Републике Србије који у члану 34. став 4. прописује да нико не може бити гоњен и кажњен за кривично дело за које је правноснажном пресудом ослобођен или осуђен или за које је оптужба правноснажно одбијена или је поступак правноснажно обустављен, нити судска одлука може бити измењена на штету окривљених у поступку по ванредном правном леку, а истим забранама подлеже и вођење поступка за друго кажњиво дело.

Одредбом члана 4. протокола 7 уз Европску конвенцију о заштити људских права и основних слобода прописано је да се никоме не може поново судити нити се може поново казнити у кривичном поступку у надлежности исте државе, за дело због којег је већ правноснажно ослобођен или осуђен.

Имајући у виду цитиране законске и конвенцијске одредбе, те чињеницу да радња окривљеног АА описана у решењу о прекршају и радња због које је побијаним пресудама оглашен кривим, представљају чињенично један исти догађај, то је Врховни касациони суд нашао да се у конкретном случају очигледно ради о правноснажно пресуђеној ствари.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је усвојио захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз 299/17 од 12.05.2017. године, преиначио побијане пресуде тако што је према окривљеном АА на основу члана 422. тачка 2) ЗКП одбио оптужбу да је извршио кривично дело тешко дело против опште сигурности из члана 288. став 3. у вези са чланом 278. став 4. у вези са ставом 1. истог члана КЗ.

Како је према окривљеном АА оптужба одбијена, то је Врховни касациони суд на основу члана 265. став 1. ЗКП одлучио да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 492. став 1. тачка 2. ЗКП одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Марина Радосављевић

Председник већа-судија
Јанко Лазаревић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић